

[Justitsministeren.]

Tilbageskridt, i hvert Fald ud fra hans filosofiske Synspunkter og hans Trang til at bruge sine udviklede Evner til Fortolkning og til juridisk Fantasi. Men Spørgsmaalet er jo, hvor mange af os der er i Besiddelse af de Anlæg, som den ærede Ordfører har, om det ikke for det samlede Retsliv, efterhaanden som Erhvervslivet og Retslivet i det hele taget bliver mere og mere udviklet, er nødvendigt paa flere og flere Omraader at gaa over til Kodifikationer og ikke lade alting hvile paa Domstolens Praksis, og det tror jeg nu vil vise sig at være Tilfældet. Man bliver nødt til at gaa den Vej, efterhaanden ogsaa i England.

Den ærede Ordfører beskæftigede sig med Reglerne i § 33. Som man vil se af Bemærkningerne til Lovforslaget, er netop § 33 en af de Bestemmelser, hvor vi i Justitsministeriet har været stærkt i Tvivl. Jeg vil meget gerne diskutere dette Problem i Udvalget, da jeg har den samme Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Hasle, at § 33 maaske ikke er saa praktisk formet, som den burde være.

Jeg imødesaa det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Ankomst med en ikke ringe Frygt, idet jeg var bange for, at han ud fra sin rige tekniske Indsigt paa disse Omraader skulde stille Spørgsmaal, som jeg ikke var i Stand til at besvare paa staaende Fod. Det første Spørgsmaal var, om man kunde udstede og tinglase en Panteobligation til Ihænderhaveren. Det er jeg i Stand til at besvare; det henhører nemlig under Finansministeren, som formentlig vil besvare det under Henviisning til, at der i det under ham sorterende Lovforslag § 2 skulde være bødte paa Tilbøjeligheden til at udstede Ihænderhaver-Obligationer ved en Forhøjelse af Stempelafgiften til det femdobbelte Beløb.

De særlige Bestemmelser i Sparekasseloven og Bankloven, sagde den ærede Ordfører, vedbliver vel at have Gyldighed uanset denne Lov. Jeg kan ikke besvare dette Spørgsmaal, men som jeg oplyste under Forelæggelsen, er Handelsministeriet stærkt beskæftiget med at undersøge, for de Lovforslags Vedkommende, der sorterer under Handelsministeriet, hvilke Ændringer en Vedtagelse af dette Lovkompleks maatte medføre med Hensyn til henholdsvis Bankloven, Sparekasseloven, Nationalbankloven o. s. v., o. s. v. Denne Undersøgelse er, saa vidt jeg ved, ved at være afsluttet. Men Regeringen har altsaa ment, at det ikke var nødvendigt at holde Diskussionen om disse Forslag tilbage, indtil de supple-

rende Forslag fra Handelsministeriet blev fremsat. Jeg gaar ud fra, at disse Forslag kommer ret hurtigt, og de vil saa tilgaa Udvalget, hvorefter man da kan tage Spørgsmaalet op, hvilke Ændringer man anser for fornødne i Sparekasseloven m. v.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i, at det er opportunt at tidsbegrænse en Lov af denne Art. Det er egentlig af principielle Grunde, jeg er uenig med det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvorfor man altid her i Rigsdagen paa Forhaand skal sætte Bestemmelser ind om Revision af Lovene i Stedet for at afvente Udviklingen og saa gaa ud fra, at naar Presset bliver tilstrækkelig stærkt, saa bliver Loven revideret. Vi har efterhaanden, forekommer det mig, en Masse Love, der skal fremsættes hvert Aar eller hvert andet, og som stadig bliver forlænget, men med Hensyn til hvilke ingen kan bekvemme sig til at lade dem gælde, indtil man ønsker dem ophævet. Jeg vil derfor advare Udvalget imod at sætte en Tidsbegrænsning ind for de her foreslaede Love, medmindre det kan særlig begrundes i det særlige Tilfælde.

Jeg lagde Mærke til de fremsatte Indvendinger med Hensyn til Indkaldelserne i Statstidende og skal henstille til Udvalget, at man overvejer de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte i saae Henseende. Om man skulde erstatte de kvartalsvise Indkaldelser med maanedlige Indkaldelser, er et Spørgsmaal, man bedst kan drøfte i Udvalget.

Hertil tror jeg at kunne indskrænke mig for Øjeblikket, og jeg skal saa blot igen til Slut takke samtlige ærede Ordførere for deres Modtagelse af disse Lovforslag.

Finansministeren (V. Buhl): Finansministeriet er jo i det Lovkompleks, der her foreligger, kun femte Hjul til Vognen, og det er derfor naturligt, at der ikke er gjort mange Bemærkninger til det Forslag om Ændringer i Stempelovgivning, som af mig er fremsat. Hvis det gamle Ord holder Stik, at den, der tier, samtykker, har jeg vel imidlertid Lov til at takke for velvillig Modtagelse af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen spurgte, om det nu ogsaa var rigtigt, at man forhøjede Stempelafgiften til det femdobbelte ved Aabningen af Adgangen til at udstede Ihænderhavergældsbreve. Jeg vil gerne sige, at naar man har haft denne Takst for Adgangen dertil for Partialobligationers Vedkommende, saa er det ud fra